

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 404/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. C., J., zastúpeného advokátom JUDr. F. K., Advokátska kancelária, P., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 22/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. C. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2010 doručená sťažnosť J. C. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 22/2008.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 1. apríla 2003 podanou na okresnom súde domáhal nároku na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady straty na zárobku počas práceneschopnosti a po skončení práceneschopnosti. Vec bola vedená pod sp. zn. 4 C 22/2003. V časti nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo konanie právoplatne skončené 5. januára 2010. Nárok sťažovateľa na zaplatenie náhrady straty na zárobku počas práceneschopnosti a po skončení práceneschopnosti bol vylúčený na samostatné konanie, ktoré je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 22/2008.

3. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že prvé pojednávanie vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 22/2008 bolo nariadené skoro po uplynutí jedného roka, a i keď sa následne uskutočnilo viacero pojednávaní, tieto nesmerovali k rozhodnutiu vo veci samej. Sťažovateľ zdôraznil, že do podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo rozhodnuté o jeho nároku na zaplatenie straty na zárobku, ku ktorej došlo v dôsledku utrpeného pracovného úrazu.

4. Sťažovateľ podal 21. júna 2010 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 22/2008. K sťažnosti sa vyjadrila predsedníčka okresného súdu 30. júla 2010 tak, že konštatovala, že zákonní sudcovia vykonali v tomto konaní množstvo procesných úkonov smerujúcich k meritórnemu rozhodnutiu vo veci. Zároveň bol vypracovaný znalecký posudok a kontrolný znalecký posudok. Od 1. júla 2010 bola predmetná vec pridelená novému zákonnému sudcovi z dôvodu materskej dovolenky predchádzajúcej zákonnej sudkyne. Tento sudca sa predsedníčke okresného súdu vyjadril, že po preštudovaní spisu nariadi čo v najkratšom termíne pojednávanie. Predsedníčka preto nezistila vo veci žiaden priet'ah.

5. Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým ústavný súd vysloví porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ zároveň požiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu

jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

10. Ústavný súd opakovane vyslovil (I. ÚS 46/2010 ap.), že podanie sťažnosti na priet'ahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení pre účely nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Pozornosti ústavného súdu neuniklo, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 4. augusta 2010 a na poštovú prepravu podaná 2. augusta 2010, teda len po dvoch dňoch od vybavenia sťažnosti predsedníčkou okresného súdu z 30. júla 2010, pričom sám sťažovateľ v sťažnosti (ktorá je datovaná 29. júla 2010) uvádza, že mu ešte nebola doručená odpoveď predsedníčky okresného súdu. Z týchto skutočností potom vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu skôr, ako mu bola doručená odpoveď predsedníčky okresného súdu. Ústavný súd posudzuje podanie sťažnosti sťažovateľa na priet'ahy podľa zákona o súdoch z jeho strany iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predsedníčka okresného súdu, ako aj nový zákonný sudca v tejto veci dostali primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06, I. ÚS 233/08). Ústavný súd považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07, IV. ÚS 59/08, IV. ÚS 27/09).

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

12. Keďže sťažnosť bola odmietnutá pre neprípustnosť, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti nezaoberal.

13. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto sťažovateľovi nebráni, aby v prípade, ak by okresný súd v ďalšom priebehu konania nepostupoval efektívne a plynulo, podal v tej istej veci opätovne sťažnosť ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2010